

(F. Sp. 915). 3. Beh. ²⁹/₁₀ (F. Sp. 925). Loven stadfæstet 1. November 1920. (Lov-Tid. Nr. 583).

Da den gældende Brændselslov af 31. Oktober 1919 vilde udløbe 1. November 1920, forespurgte Brændselsnævnet Indenrigsministeriet, om dette var sindet at forelægge Rigsdagen Forslag til en Brændselslov, der for det kommende Aar opretholder Brændselsnævnet og gennemfører en af Nævnet nærmere skitseret Ordning, der i Hovedsagen skulde gaa ud paa, at der for Hugstaaret 1920—21 paabydes en ny Pligthugst, der fordeles paa Skovene under tilbørligt Hensyn til disses nuværende og fremtidige Ydeevne, og at der for Pligthugstens Vedkommende bibeholdes Maksimalpriser og foretages en retfærdig Fordeling af de fremskaffede Brændemængder, formentlig ved Hjælp af Kommunerne.

Indenrigsministeriet forelagde Brændselsnævnets Skrivelse for Dansk Skovforening, der i sin Svarskrivelse tiltræder, om end med Betænkelighed under Hensyn til navnlig Skovenes Tilstand, Planen om en Brændeordning for Vinteren 1920—21, dog paa forskellige Betingelser, navnlig den, at der ikke foretages Normalhugst, men Hugst med Hensyntagen til hver enkelt Skovejendoms Ydeevne. Brændselsnævnet blev derpaa anmodet om at fremkomme med Forslag til en Ordning, hvilket det gjorde, og dets Forslag fulgte Ministeriet, der, forsaavidt angaar Pligthugsten og dens Fordeling, holder sig til Nævnets Udkast. Derefter fastslaas den pligtige Hugst til for hele Landet, med Undtagelse af de sønderjydske Landsdele, at være af en saadan Størrelse, at den fremskaffede Brændemængde svarer til den pligtige Hugst i 1919—20, men Hugsten fordeles paa de enkelte Amter og indenfor disse paa de enkelte Ejendomme efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler og under Hensyntagen til Skovejendommenes nuværende og fremtidige Ydeevne samt Egnens Brændselsfattigdom. — For de sønderjydske Landsdeles Vedkommende fastsættes saavel den samlede som den enkelte Skovejendoms Pligthugst efter nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeren. — Indenrigsministeren bemyndiges til at forbyde Skovejerner (Brugerne) at foretage Hugst i deres Skove (Plantager) udover den dem paalagte Pligthugst, dog saaledes, at der gives dem Ret til derudover at hugge til egen og Ejendommens Brug samt til Deputater, ligesom der kan